

MORIBUNDI

Պիտի ընդմիշտ տառապի մահուան հրպարտ քայլերէն
Երբ սարսըռայ իր հոգին. եւ վիրաւոր թոքերով,
Ու աջ կողմի կողերուն տեղ խոռոչներն արդ պահած՝
Պիտի մըսի, տանթելի խոնարհ ձեւի մը ետին:

Պիտի ժըպտի — նըրքոգի — հասկընալով թէ անշոյս՝
Նախկին շըքեղ երազներն ալ մեռած են երկրի վրայ
Հիւանդութեան մ'անողորք ձեռքերուն մէջ ոճրագործ:
Թէեւ ոսկի մագերուն մէջ միշտ պահէ փայլ մը նուրբ,

Եւ իր կապոյտ աչքերէն — քընքուշութեամբ կատաղի —
Նայուածքն առնէ ցոլք մը նոր, ու մարմինն ալ օրօրուի
Պատըշգամի մը մըռայլ բազկաթոռին երկարած,

Ու սըրամիտ իր լեզուով ու ճակատով խելացի
Ըզգայ հիւծումը ներքին, գաղտնի ձեւերը մահուան՝
Յամենայ բայց ժըպիտն իր ասդին այդ մեծ կամուրջին:

ԱՆԵԼ